

a szóban lévő épület olyan gazdasági alkalmazott lakásúul szolgál, aki tulajdonképpen a gazdaság ipari üzemének (szeszgyár, malom) a gépésze és csak mellékesen teljesít a mezőgazdaságban szolgálatot.

Az ez ellen beadott panaszt a bíróság alaposnak találta.

Az nem vitás, sőt a községi jegyző által is jelentett tény, hogy az a gépész, akinek a lakásáról itt szó van, a panaszos mezőgazdaságában a cséplőgépeknél dolgozik. Ez a munkakör a gazdasági cseléd jellegének megállapításához elegendő. Az a körülmény pedig, hogy ezen a gazdasági cselédi munkán kívül ez a gépész egyéb munkát is végez, a gazdasági cseléd jellegét meg nem változtatta.

A cselédlakás házadómentességét nem szünteti meg az a körülmény, hogy a gazdasági cseléd esetleg a szorosan vett gazdasági munkakörön kívül más munkát is végez (Közig. Bíróság 13.692/1927. P. sz.) A nem vitás tényállás az, hogy a panaszosnak A. községben 42 hold terjedelmű mezőgazdasági ingatlana és egy malma van.

A mezőgazdaságban alkalmazza azt a kocsist, akinek a lakásáról van szó, akit akkor, amikor a mezőgazdasági munkákkal nincs elfoglalva, a malomban felmerülő szállítási munkáknál is felhasználja. A kir. pénzügyigazgatóság erre a tényállásra hivatkozva állapította azt meg, hogy ez a cseléd nem kizárólag gazdasági cseléd s ekkép az általa lakott lakrész után adómentességnek helye nincs.

Ez a megállapítás nem helytálló, mert egymagában az a körülmény, hogy a gazdasági cseléd a gazdasági munkákon kívül esetleg más s nem a szorosan vett gazdasági munkakörébe tartozó munkát is teljesít, a cseléd gazdasági cselédi minőségét még nem szünteti meg. A lényeg az, hogy a cseléd olyan legyen, akinek a szolgálati viszonyait az 1907. évi XLV. t.-c. szabályozza.

A jelen esetben pedig nem vitás az, hogy a szóban lévő cseléd ilyen gazdasági cseléd.

A cselédlakásul szolgáló épület házadómentessége meg nem tagadható azért, mert az épület eredetileg más célra épült. (Közig. Bíróság 11.224/1928. P. sz.) A kir. pénzügyigazgatóság panaszt azon kérelemmel, hogy Sz. községben lévő jelenleg erdőoltiszi lakásul szolgáló háza adómentesnek mondassék ki, elutasította, avval az indokolással, hogy a szóbanforgó ház eredetileg erdőoltiszi lakásnak épült, minélfogva azon a címen, hogy az eredeti rendeltetésétől elvonva, jelenleg gazdasági cselédnek minősíthető alkalmazott lakásul szolgál, az állandó házmentesség nem igényelhető, mert az épület terjedelménél fogva cselédlakásnak nem minősíthető.

A megtámadott határozat ezen indokolása azonban helytállónak elfogadható nem volt, mert az adómentesség szempontjából közömbös az a körülmény, hogy eredetileg mi volt az épület rendeltetése, ugyszintén közömbös az is, hogy a lakás terjedelme a szokásos cselédlakásnál nagyobb.

Ugyanis a H. H. Ö. 2. §. 6. pontjához fűzött utasítás 3. bekezdése értelmében az adómentességi igénynek főkélléke az, hogy az épület az illető gazdaságban alkalmazott cseléd és annak családja természetbeni lakásául szolgáljon, vagyis, hogy azt az alkalmazott cseléd ilyen címen használja.

Már pedig a nem vitás tényállás szerint a szóban forgó épületet gazdasági cselédnek minősíthető erdőaltiszt természetbeni lakás címen használja s így ezen épületre nézve az adómentesség meg nem tagadható mindaddig, amig jelenlegi rendeltetésétől el nem vonatik, vagyis, amig cselédlakásul szolgál.

Ezekre való tekintettel a kir. bíróság a panasznak helyet adott és a rendelkező rész értelmében határozott.

A banküzlet körében felhasznált nyomtatványokért a felektől beszedett összegek nem esnek forgalmi adó alá. (Közig. Bíróság 12.325/1928. P. sz.) A nem vitás tényállás szerint a panaszos részvénytársaság váltóleszámitolási üzlete körében, az üzletek lebonyolításánál felhasznált nyomtatványok költségeit az egyes üzletfelekre áthárította az igénybe vett kölcsönösszegek arányában és e címen a kölcsönösszeg mintegy egy ezreléket számította fel.

A királyi pénzügyigazgatóság az 1925. évi január hó 1-től 1926. évi szeptember hó 30-ig terjedő adózási időszakban elért ezen bevétel után, a panaszos cég terhére 225.646 K általános forgalmi adót irt elő.

Mint hogy a panaszos cég nyomtatványok szállításával nem foglalkozik és ekként az adó alá vont ezen bevétele nem áruszállításból eredt, ez a bevétele, mint visszterhes áruszállításból eredő általános forgalmiadó alá jogosan vonható nem volt, mint kölcsönügyletből származó bevétel pedig az 1921. évi XXXIX. t.-c. 37. §-ának 5. pontja értelmében adómentes.

A vállalat által alkalmazottai részére fentartott étkezde bevételei forgalmi adó kötelesek. (Közig. Bíróság 1726/1925. P. sz.) A panaszos közlekedési részvénytársaság terhére azért állapított meg a szóbanforgó általános forgalmi adó, mert a hálózatának különböző pontjain fenntartott étkezdéknek kiszolgáltatót ebédéért befolyt összegek után az adót nem róta le.

Az ez ellen irányuló panaszban a részvénytársaság azt hozza fel védekezésül, hogy ezek a konyhák az alkalmazottak